

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Ondřeje Mrákovy a Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, Národní 16, Praha 1, proti rozhodnutí ze dne 5. 12. 2024, čj. 10.04-000096/24-0002, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 5. 2025, čj. 18 A 88/2024-51,

t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **s e v r a c í** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (*stěžovatelka*) podala kasační stížnost směřující proti rozsudku městského soudu označenému v záhlaví.

[2] Spolu s kasační stížností stěžovatelka nedoložila, že je zastoupena advokátem. Soud ji proto vyzval k předložení plné moci a ke splnění této povinnosti jí stanovil lhůtu 15 dnů. Stěžovatelka před uplynutím této lhůty požádala o její prodloužení do doby, než Česká advokátní komora (ČAK) rozhodne o její žádosti (ze dne 17. 6. 2025) o určení advokáta k zastupování v tomto řízení o kasační stížnosti.

[3] Podle § 40 odst. 5 s. ř. s. platí, že předseda senátu může prodloužit lhůtu k provedení úkonu určenou soudem, a to za obdobných podmínek, za jakých se promíjí zmeškání lhůty, tedy z vážných omluvitelných důvodů. NSS dospěl k závěru, že takové důvody pro prodloužení lhůty k předložení plné moci v tomto případě dány nejsou.

[4] NSS v minulosti obvykle stěžovatelce lhůtu prodlužoval až do rozhodnutí ČAK o její žádosti o určení advokáta. Párkrát však už lhůtu ani do rozhodnutí ČAK neprodloužil (usnesení ze dne 5. 12. 2024, čj. 5 As 258/2024-23 a čj. 5 As 283/2024-20; ze dne 4. 6. 2025, čj. 8 As 83/2025-31; ze dne 5. 6. 2025, čj. 8 As 82/2025-31; a ze dne 27. 6. 2025, čj. 5 As 88/2025-17).

[5] Podstatné je, že ve stěžovatelských věcech ani prodloužení lhůty do rozhodnutí ČAK k ničemu nevede. Z vlastní činnosti je soudu známo, že ČAK stěžovatelské žádosti v poslední době zamítá hlavně proto, že stěžovatelka nedoloží svou neúspěšnou snahu zajistit si právní služby sama prostřednictvím aspoň dvou oslovených advokátů (§ 18c odst. 3 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii). Proti rozhodnutí ČAK následně stěžovatelka podá žalobu – nebo sdělí, že hodlá podat žalobu – a požádá o další prodloužení lhůty k předložení plné moci nebo o přerušení řízení až do rozhodnutí soudu o žalobě. NSS už jí v takové situaci lhůtu neprodlužuje (jen od začátku roku jde o třináct usnesení: ze dne 9. 1. 2025, čj. 9 As 208/2024-35; ze dne 22. 1. 2025, čj. 2 As 249/2024-27; ze dne 13. 2. 2025, čj. 10 Afs 236/2024-33; ze dne 19. 2. 2025, čj. 2 As 267/2024-29 a čj. 5 As 319/2024-29; ze dne 10. 3. 2025, čj. 4 As 287/2024-45; ze dne 13. 3. 2025, čj. 10 As 266/2024-45 a čj. 10 As 267/2024-41; ze dne 19. 3. 2025, čj. 1 As 317/2024-50; ze dne 2. 4. 2025, čj. 22 As 5/2025-38; ze dne 4. 4. 2025, čj. 10 As 10/2025-52; a ze dne 24. 6. 2025, čj. 7 As 54/2025-48 a čj. 7 As 55/2025-39).

[6] Důvody, pro které NSS v citovaných usneseních nevyhověl stěžovatelské žádosti o další prodloužení lhůty k předložení plné moci až do rozhodnutí soudu (nebo nepřerušil řízení), přitom obdobně platí i v tomto případě, kdy stěžovatelka žádá o prodloužení lhůty do rozhodnutí ČAK.

[7] Určení advokáta ze strany ČAK není pro stěžovatelku jedinou možností, jak získat právní zastoupení, neboť není nemajetná ani nepatří například do skupiny zvláště zranitelných osob. Stěžovatelka měla dost času (od doručení rozsudku městského soudu do odeslání žádosti o prodloužení lhůty k předložení plné moci – tedy od 19. 5. do 30. 6. 2025) na to, aby se pokusila si advokáta zajistit. Jak je obecně známo, počet advokátů v ČR je tak vysoký, že v každém větším městě jich lze oslovit minimálně desítky (blízko stěžovatelského bydliště se nachází například statutární město Ostrava). Stěžovatelka zároveň netvrdí žádné konkrétní okolnosti, které by jí v tom bránily či jí tuto snahu neúměrně ztěžovaly. To, zda stěžovatelka vůbec oslovila nějaké advokáty, nevyplývá ani z kopie žádosti o určení advokáta, kterou soudu zaslala společně s žádostí o prodloužení lhůty. V části formuláře, ve které měla uvést jména dvou advokátů, kteří jí odmítli poskytnout právní službu, jen odkázala na nějakou přílohu. Tuto přílohu však soudu nedoložila. NSS tak má důvod předpokládat, že ČAK stěžovatelskou žádost o určení advokáta pro účely zastupování v tomto kasačním řízení opět zamítne (a stěžovatelka případně opět požádá o další prodloužení až do rozhodnutí soudu o žalobě proti rozhodnutí ČAK).

[8] Soudu je krom toho z vlastní činnosti známo, že stěžovatelka vede desítky různých soudních řízení, a zná tak podmínky, za kterých se lze na soudy obracet, protože o nich byla opakovaně poučena. Z jiných řízení je nadto zřejmé, že si stěžovatelka dokáže zajistit potřebné právní zastoupení sama, aniž by musela žádat ČAK. Po stěžovatelce tak lze spravedlivě požadovat, aby vyvinula větší úsilí pro splnění podmínek řízení, a to i s ohledem na množství sporů, které vede či vedla.

[9] Bez významu není ani to, že stěžovatelka zatím prohrála ve všech soudních sporech s ČAK o to, zda je i ona jakožto žadatelka o určení advokáta *za úplatu* povinna – podle zákona o advokacii ve znění zákona č. 349/2023 Sb. (přijátého kvůli nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 1. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 44/21) – doložit, že ji odmítli nejméně dva oslovení

pokračování

advokáti. U městského soudu se bránila proti více než čtyřiceti zamítavým rozhodnutím ČAK vydaným od 1. 1. 2024 a žádný z několika různých senátů městského soudu, které v těchto sporech rozhodovaly, její argumenty nepřesvědčily.^{*)} Aniž by NSS předjímal svůj právní názor na tuto otázku, stěžovatelce už musí být jasné, že právní názor ČAK (potvrzený mnohokrát městským soudem) je jiný než ten její. Navzdory tomu si stále trvá na svém a i pro účely zastoupení v řízeních o kasačních stížnostech proti rozsudkům městského soudu v těchto sporech opět žádá o určení advokáta, aniž by k tomu přiložila doklady, které jsou podle ČAK pro určení advokáta za úplatu potřebné.

[10] Kdyby stěžovatelce opravdu šlo o to, aby NSS aspoň jednou věcně přezkoumal některý z rozsudků městského soudu a posoudil, zda je správný právní názor zastávaný ČAK a městským soudem, nebo ten její (což by mohlo zabránit dalším sporům mezi stěžovatelkou a ČAK, ať už by se NSS přiklonil na tu či onu stranu), soud nepochybuje o tom, že by při vyvinutí dostatečného úsilí pro jednu našla advokáta, který by byl ochoten ji za úplatu zastupovat (zejména když je stěžovatelka schopna si své argumenty vymyslet i sepsat sama). O to však stěžovatelce patrně nejde. Svým postupem jen vyvolává další a další spory se stejným předmětem bez hmotněprávního nároku, které věcně končí u městského soudu. Tyto spory se řetězí a mohou se řetězit prakticky donekonečna. NSS už dal opakovaně najevo, že k tomu nehodlá zvětšovat prostor.

[11] Proto soud stěžovatelce neprodloužil lhůtu k předložení plné moci udělené advokátovi. Obecně sice nelze vyloučit, že soud lhůtu prodlouží právě kvůli podání žádosti o určení advokáta, ve stěžovatelčině případě ovšem vyhovění není namístě.

[12] Dále soud vyvodil procesní důsledek z toho, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě nepředložila plnou moc. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) je podmínkou, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nedostatek zastoupení se stěžovatelce nepodařilo odstranit, a soud proto její kasační stížnost odmítl.

[13] Tento postup soud nepovažuje za odepření práva na právní pomoc či na přístup k soudu. Sám Ústavní soud totiž už stěžovatelčiny ústavní stížnosti rovnou odmítá, přestože stěžovatelka žádá o stanovení lhůty k doložení svého zastoupení advokátem do doby, než ČAK rozhodne o její žádosti o určení advokáta. Ústavní soud tak činí proto, že stěžovatelku už dříve opakovaně poučil o náležitostech ústavní stížnosti, včetně povinného zastoupení (§ 30 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu). Důvodem pro poskytnutí lhůty k odstranění vad ústavní stížnosti není sama o sobě skutečnost, že stěžovatelka požádala ČAK o určení advokáta. Tento postup stěžovatelka volí opakovaně. Lhůta dvou měsíců stanovená zákonem o Ústavním soudu plně dostačuje pro podání bezvadné ústavní stížnosti.

^{*)} Kromě rozsudku napadeného kasační stížností jde o tyto rozsudky: ze dne 22. 8. 2024, čj. 10 A 41/2024-47; ze dne 30. 9. 2024, čj. 14 A 43/2024-51; ze dne 21. 10. 2024, čj. 18 A 17/2024-42; ze dne 14. 11. 2024, čj. 11 A 70/2024-41; ze dne 25. 11. 2024, čj. 17 A 43/2024-31; ze dne 28. 11. 2024, čj. 10 A 9/2024-37 a čj. 10 A 33/2024-27; ze dne 12. 12. 2024, čj. 11 A 65/2024-40; ze dne 23. 1. 2025, čj. 15 A 57/2024-53; ze dne 20. 2. 2025, čj. 6 A 79/2024-53 a čj. 15 A 56/2024-40; ze dne 5. 3. 2025, čj. 8 A 76/2024-50, čj. 8 A 77/2024-63, čj. 8 A 90/2024-48 a čj. 8 A 91/2024-56; ze dne 11. 3. 2025, čj. 15 A 109/2024-36; ze dne 12. 3. 2025, čj. 9 A 70/2024-58; ze dne 10. 4. 2025, čj. 15 A 121/2024-43; ze dne 30. 4. 2025, čj. 5 A 74/2024-53; ze dne 13. 5. 2025, čj. 11 A 113/2024-39; ze dne 20. 5. 2025, čj. 15 A 119/2024-34; ze dne 28. 5. 2025, čj. 9 A 15/2025-43; ze dne 29. 5. 2025, čj. 10 A 99/2024-40; a ze dne 20. 6. 2025, čj. 5 A 96/2024-57.

Její prodlužování by mělo být výjimečné, neboť jím je stěžovatel zvýhodňován oproti ostatním, kteří svou povinnost podat bezvadnou ústavní stížnost v řádné lhůtě splnili (usnesení ze dne 24. 9. 2024, sp. zn. II. ÚS 2410/24, nebo ze dne 9. 10. 2024, sp. zn. III. ÚS 2673/24). NSS je přesvědčen, že plně dostačuje i doba šesti týdnů, kterou stěžovatelka fakticky měla k tomu, aby si v této věci obstarala advokáta.

[14] Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta. Stalo se tak před prvním jednáním, a soud tedy vrátil stěžovatelce soudní poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 25. července 2025

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu